ច្បាប់

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងឱសថ

ព្រះរាជក្រម

ជស / រកម / ០៦៩៦ / ០២

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ ឪ្ញែន

រាជហរិវង្ស ខ្នតរតាសុជាត ឥសុទ្ធិពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៌ និតរោត្តម

ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅច្នងគម្ពុជាធិបតី

* * * * * * * *

ទទួលបានថ្ងៃ
លេខ....១៤៥៣....
ថ្ងៃទី ២៤ ខែ ០៦ ឆ្នាំ ២០៧០
បញ្ជូនទៅ....ដឹង....

បានពិចារណាច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំង នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និង នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យចុះថ្ងៃទី០១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ០២ នស-៩៤ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស-រកត-១០៩៤-៨៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស-រកត-១០៩៤-៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស-រកម-០១៩៦-០៦ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមុករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសុខាភិបាល
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីចាំងពីរ និង អំពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងឱ្សថ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៦ នាសម័យប្រជុំ លើកទី៦ នីតិកាលទី១ ដែលមានសេចក្តីចាំងស្រុងដូចតទៅ :

ជំពូកទី ១

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានគោលដៅគ្រប់គ្រងឱសថក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២.-

ឱសថគឺជាសារជាតិមួយមុខ ឬច្រើនមុខដែលមានប្រភេទជាអាទិ៍ពី ជាតិគីមី ជីវផលិតផល ជាតិអតិសុខុមប្រាណ រុក្ខជាតិ លាយឬឆ្លងសម្រាប់ :

-ប្រើប្រាស់ក្នុងការបង្ការឬព្យាបាលជម្ងឺមនុស្ស សត្វ

-ការស្រាវជ្រាវវេជ្ជសាស្ត្រ ឱសថសាស្ត្រ ឬធ្វើភេសជ្ជវិនិច្ឆ័យ

-កែប្រែឬទ្រទ្រង់មុខងារនៃសរីរាង្គ ។

មាត្រា ៣.-

ត្រូវបានចាត់ទុកជាឱសថដែរ :

១-ស្មៅម ឬភ័ក់សាំង

២-ឈ៉ាម ឬផលិតផលដែលបានមកពីឈាម

៣-ឱសថបូរាណ

៤-ផលិតផលដែលឆ្លងដោយមានជាតិពុល ដែលមានក្នុងបញ្ជីកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា ៤.-

អាចមានសិទ្ធិធ្វើផលិតកម្ម អាហរ័ណទីហរ័ណកម្ម និងពាណិជ្ជកម្មឱសថបាន ចំពោះឱសថការីដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិបួចខាងក្រោមនេះ :

-មានសញ្ជាតិខ្មែរ

-មានសញ្ញាប័ត្រជាឱសថការីទទួលស្គាល់ដោយក្រសួងសុខាភិបាល

-មិនដែលមានទោសបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌណាមួយ

-មានសុខភាពគ្រប់គ្រាន់អាចបំពេញការងារបាន ។

ចំពោះការផលិត អាហរ័ណទីហរ័ណកម្ម និងពាណិជ្ជកម្មឱសថបូរាណ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ២

ការគ្រប់គ្រងជាតិពុលសម្រាប់វិស័យសុខាភិបាល

មាត្រា ៥.-

ជាតិពុលសំដៅលើឱសថ ឬសារជាតិ ឬសមាសធាតុនៃសារជាតិ ឬរុក្ខជាតិ ដែលអាចបង្កឱ្យគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាព ឬឱ្យញៀនដល់មនុស្ស សត្វ ។

ជាតិពុលនេះត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៦.-

បែបបទនិងលក្ខខ័ណ្ឌក្នុងផលិតកម្ម អាហារូណ ឌីហារូណកម្ម និងពាណិជ្ជកម្មជាតិពុលត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៣

ផលិតកម្ម អាហារូណ ឌីហារូណកម្ម និងពាណិជ្ជកម្មឱសថ

មាត្រា ៧.-

បែបបទនិងលក្ខខ័ណ្ឌបច្ចេកទេសផលិតកម្មនិងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃគ្រឹះស្ថានផលិតឱសថត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសុខាភិបាលនូវ :

-បែបបទនិងលក្ខខ័ណ្ឌក្នុងការសុំបើក ឬបិទ ឬប្តូរទីតាំងនៃគ្រឹះស្ថានលក់ឱសថ គ្រឹះស្ថានផលិតឱសថ និងគ្រឹះស្ថានអាហារូណឌីហារូណឱសថ

-បែបបទនិងលក្ខខ័ណ្ឌក្នុងការសុំទិដ្ឋាការ បញ្ជីការឱសថ

-បែបបទនិងលក្ខខ័ណ្ឌបច្ចេកទេសគ្រប់គ្រងនិងថែរក្សាឱសថ

-បែបបទនិងលក្ខខ័ណ្ឌក្នុងការផ្សព្វផ្សាយឱសថ

-ព្រមទាំងបែបបទផលិតកម្ម អាហារូណ ឌីហារូណកម្ម និងពាណិជ្ជកម្មឱសថ ។

ការកំណត់ចំនួនគ្រឹះស្ថានលក់ឱសថត្រូវធ្វើឡើងដោយក្រសួងសុខាភិបាលដោយផ្អែកលើចំនួនប្រជាពលរដ្ឋក្នុងសង្កាត់ ឃុំ ជាមូលដ្ឋាន ។

មាត្រា ៨.-

១-ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសុខាភិបាលចំពោះ :

-ការបើក បិទ ឬប្តូរទីតាំងនៃគ្រឹះស្ថានលក់ឱសថ គ្រឹះស្ថានអាហរ័ណីយវ័ណឱសថ និងគ្រឹះស្ថានផលិតឱសថ

-ការធ្វើអាជីវកម្ម អាហរ័ណ ឱសថវ័ណកម្មឱសថ

-ការនាំចូល នាំចេញ ស្តុកឱសថ និងវត្ថុធាតុដើមសម្រាប់ផលិតឱសថ

-ការផ្សព្វផ្សាយឱសថ ។

២-ផលិតកម្ម អាហរ័ណ ឱសថវ័ណកម្មនិងពាណិជ្ជកម្មឱសថសម្រាប់ផ្នែកបសុពេទ្យ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរួមរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល និងក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ។

៣-ក្នុងគ្រឹះស្ថានលក់ឱសថ ត្រូវមានវត្តមានរបស់ឱសថការី ។ ក្នុងករណីអវត្តមាន ត្រូវមានអ្នកជំនួស ដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិសមស្របកំណត់ដោយក្រសួងសុខាភិបាល ។

ជំពូកទី ៤

សមត្ថកិច្ចក្នុងការគ្រប់គ្រង

មាត្រា ៩.-

ការណែនាំ និងការត្រួតពិនិត្យលើសកម្មភាពឱសថ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល ។

បំពោះការណែនាំ និងការត្រួតពិនិត្យប្រភេទឱសថសម្រាប់ផ្នែកបសុល្យាបាល ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ។

ជំពូកទី ៥

ទោសបញ្ជូន

មាត្រា ១០.-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០រៀល (មួយលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០រៀល (ដប់លានរៀល) និងផ្អាកផលិតកម្ម អាហារំណានីហារំណាកម្ម និងពាណិជ្ជកម្មឱសថពី ០១ខែ ដល់ ០៣ខែ ឬទោសណាមួយក្នុងចំណោមទោសទាំងពីរខាងលើ ដោយពុំទាន់គិតដល់ការផ្តន្ទាទោសតាមបទល្មើសផ្សេងៗទៀតចំពោះបុគ្គលណាដែលចាន :

១-ផ្សព្វផ្សាយឱសថដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសុខាភិបាល ។

២-ប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបែបបទ ឬលក្ខខ័ណ្ឌ ផលិតកម្ម អាហារំណានីហារំណាកម្ម និងពាណិជ្ជកម្មឱសថ ។

៣-បើក ឬប្តូរទីតាំង គ្រឹះស្ថានលក់ឱសថ គ្រឹះស្ថានផលិតឱសថ ឬធ្វើអាជីវកម្ម អាហារំណានីហារំណាកម្មឱសថ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសុខាភិបាល ។

៤-ផលិត ឬនាំចូល ឬនាំចេញ ឬស្តុកឱសថ វត្ថុធាតុរើមឱសថ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសុខាភិបាល ។

៥-លក់ឱសថគ្មានទិដ្ឋាការ ឬបញ្ជីការ ឬឱសថដែលក្រសួងសុខាភិបាលចានហាមឃាត់ ។

ក្នុងករណីមិនរាងចាល ត្រូវពុទ្ធាទោសពិន័យជាប្រាក់ និងផ្អាកផលិកម្ម អាហារំណានីហារំណាកម្ម និងពាណិជ្ជកម្មឱសថទ្វេឡើងមួយជាពីរ ឬទោសណាមួយក្នុងចំណោមទោសទាំងពីរខាងលើ ។

ឱសថ វត្ថុធាតុរើម សម្ភារៈ ឧបករណ៍ផ្សេងៗដែលទាក់ទងនឹងបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងចំណុច ៤និង៥ ត្រូវរឹបអូសទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ឬបំផ្លាញចោល ។

ក្រសួងសុខាភិបាលមានសិទ្ធិផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្នភ្លាមនូវ ការផ្សព្វផ្សាយឱសថ ផលិតកម្ម អាហារំណានីហារំណាកម្ម និងពាណិជ្ជកម្មឱសថដែលល្មើស រួចរៀបចំសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ។

មាត្រា ១១.-

ត្រូវផ្តន្ទាទោស ពីខ័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០រៀល (មួយលានរៀល) ដល់ ៥.០០០.០០០រៀល (ប្រាំលានរៀល) ឬផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០៦ថ្ងៃ ដល់ ០១ខែ ឬទោសទាំងពីរនេះ ចំពោះជនណាដែលរារាំងមិនឱ្យភ្នាក់ងារមានសមត្ថកិច្ចដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៩ ខាងលើបំពេញការកិច្ចអធិការកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ១២.-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពីខ័យជាប្រាក់ពី ២០.០០០.០០០រៀល (ម្ភៃលានរៀល) ដល់ ៥០.០០០.០០០រៀល (ហាសិបលានរៀល) ឬផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០៥ឆ្នាំ ដល់ ១០ឆ្នាំ ឬទោសទាំងពីរនេះ ចំពោះជនណាដែលបានធ្វើផលិតកម្ម អាហរ័ណនីហរ័ណកម្ម និងពាណិជ្ជកម្ម ដោយចេតនាឱសថមានសារជាតិញៀនដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ឱសថក្លែងក្លាយ ឱសថគ្មានគុណភាព ឱសថហួសរយៈពេលប្រើ ដែលប៉ះពាល់ដល់សុខភាព អាយុជីវិតរបស់អ្នកប្រើប្រាស់ ។

មាត្រា ១៣.-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសម្ចាស់មានចែងក្នុងមាត្រា ១០,១១ និង ១២ ដែរ ចំពោះមន្ត្រីរាជការណាដែលឃុបឃិត ឬប្រព្រឹត្តរំលោភលើការកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងការអនុវត្តមាត្រា ១០,១១ និង ១២ ។

ជំពូកទី ៦

អន្តរបញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៤.-

ក្រោយពេលច្បាប់នេះចូលជាធរមានរហូតដល់ឆ្នាំ ២០០៥ ក្រសួងសុខាភិបាលមានសិទ្ធិចេញប្រកាសអនុញ្ញាតឱ្យមន្ត្រីសុខាភិបាលចូលនិវត្តន៍ដែលមានសមត្ថភាពបើកគ្រឹះស្ថានលក់ឱសថនៅតាមឃុំ សង្កាត់ណាដែលកុំទាន់មានគ្រឹះស្ថានលក់ឱសថត្រឹមត្រូវតាមការកំណត់ក្នុងមាត្រា ៤ និងមាត្រា ៧ នៃច្បាប់នេះ ។

ឧបសម្ព័ន្ធ ៧

អនុសាសនីយប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៥.-

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៦
ក្នុងព្រះបរមនាម និង តាមព្រះរាជបញ្ជាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់

ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី

ហត្ថលេខា

ង៉ា ស៊ុម

បានឃើញសេចក្តីត្រាប់បង្គំទូលថ្វាយ
សូមទ្រង់ព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២

ព្រះហស្តលេខា ហត្ថលេខា

នរោត្តម រណឫទ្ធិ **ហ៊ុន សែន**

បានបង្គំទូលថ្វាយ ទង ជំរាបជូន
សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និង ទី២

ជ.រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល

ហត្ថលេខា

ឌី ណារ៉ុទ្ធរិទ្ធិ

លេខ : ៤៣ ច ល

ដើម្បីចម្លងចែក

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៦

អគ្គលេខាធិការរងរដ្ឋាភិបាល

ស៊ុន សារី